

خَطِ دَوْمِ پوُلُسِ بَلَدِه اِيْمَانْدَارِي قُرْنَتْسِ

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پوُلُسِ که دَ خاست-و-اِرَادِه خُدا رَسُوْلِ عِيْسَى مَسِيْحِ اَسْتِه و از طرفِ برارِ مَوْتِموتائوسِ بَلَدِه جَمَاعَتِ اِيْمَانْدَارِي خُدا که دَ شَارِ قُرْنَتْسِ اَسْتِه و بَلَدِه تَمَامِ مُقَدَّسِيْنِ که دَ سَراسِرِ اَحْيَا^۲ اَسْتِه: ۲ فَيِضِ و سَلَامَتِي از طرفِ اَتِه مَو خُدا و مَوَلَا عِيْسَى مَسِيْحِ نَصِيْبِ شُمُو شُنِه.

خُدا مَنِيحِ تَمَامِ تَسَلِّيْ هَا اَسْتِه

۳ حَمْد-و-ثَنَا دَ خُدا يَعْنِي اَتِه مَوَلَايِ مَو عِيْسَى مَسِيْحِ که اَتِه رَحْمَتِ هَا و خُدايِ تَمَامِ تَسَلِّيْ هَا اَسْتِه^۴ که دَ هَر رَنج-و-مُصِيْبَتِ مَو، دَز مَو تَسَلِّيْ مِيْدِيَه تَا مَو بَتْنِي دِيْگَرُو رِه دَ هَر رَنج-و-مُصِيْبَتِي که بَشَه تَسَلِّيْ بَدِي، قَد تَسَلِّيْ که خُوْدُوْنِ مَو از جَانِبِ خُدا يَافْتِي. ۵ چُون دَ اَنْدازِه که رَنجِ هَايِ مَسِيْحِ دَ وُجُوْدِ مَو پَرِيْمُو مَوْشِه، دَ اَمْرُو اَنْدازِه تَسَلِّيْ اَم دَ وِسِيْلِه مَسِيْحِ پَرِيْمُو دَز مَو دَدِه مَوْشِه. ۶ اَگِه مَو دَ رَنج-و-مُصِيْبَتِ اَسْتِي، اِي بَلَدِه تَسَلِّيْ و نِيْجَاتِ از شُمُو اَسْتِه؛ اَگِه مَو تَسَلِّيْ پِيْدا مُونِي، اِي اَم بَلَدِه تَسَلِّيْ از شُمُو اَسْتِه که شُمُو دَ وَخْتِ تَحْمَلِ رَنجِ هَايِ که مَو اَم مِيْنِگَرِي تَجْرِبِه مُونِيْد. ۷ اَمِيْدِ مَو بَلَدِه شُمُو ثَابِت-و-اَسْتَوَارِ اَسْتِه، چُون مَو مِيْدِنِي اَمُو رَقْمِ که شُمُو دَ رَنجِ هَايِ مَو شَرِيْکِ اَسْتِيْد، اَمُو رَقْمِ دَ تَسَلِّيْ مَو اَم شَرِيْکِ مَوْشِيْد.

۱: ۱ ا ملكِ يونان يگ وخت د دُو منطقه تقسيم بود: «مقدونيه» و «اَحْيَا».

۸ آی برارو، مو نَمیخاهی که شُمو از رنج های که مو دَ ولایتِ آسیا^۸ کشیدی، بے خبر بشیید. مو از حد کلو زیر فشار بودی که از توان-و-قدرت مو باله بود، دَ اندازه که مو حتی از زندگی نومید شُدی^۹ و دَ دِل خُو احساس مَوکدی که حُکم مرگ مو اعلان شُدِه. امی چیزا رُخ دَد تا مو دَ خودون خُو توکل نکُنی، بلکه دَ خدا توکل کُنی که مُرده ها ره دُوباره زنده مونه. ^{۱۰} او مو ره امزو رقم خطرِ مرگ نجات دَد و نجات میدیه؛ مو دزو امید دَری که بعد ازی ام مو ره نجات میدیه. ^{۱۱} شُمو ام قد ازمو دَ وسیله دُعاهای خُو کومک مونیید تا بلده فیضی که از طریق دُعاهای مردمای کلو دَز مو رسیدِه، عَدر کسا بخاطرِ ازمو از خدا شکرگزاری کنه.

تغییر دَ سفرِ پولس

۱۲ افتخارِ ازمو اینی آسته: وجدان مو شاهدی میدیه که مو قد دِل پاک و اخلاص خدایی دَ دُنیا رفتار کدے، نَه دَ مطابِقِ حکمتِ جسمانی، بلکه دَ مطابِقِ فیضِ خدا، خصوصاً دَ برابرِ ازشُمو. ^{۱۳} چون مو هیچ چیزی ره دَز شُمو نوشته نمونی بَعیر از چیزی که شُمو میخانید و موفامید؛ و ما امیدوار آسُتم که شُمو تا آخر شی ره بُفامید، ^{۱۴} امو رقم که توره مو ره تا اندازه فامیدید، تا دَ روزِ آمدونِ مولا عیسیٰ مو مایه افتخارِ شُمو شُنی، امو رقم که شُمو مایه افتخارِ ازمو موشیید.

۱۵ قد امزی اطمینان، ما قصد کدیم که اوّل دَ پیشِ ازشُمو بییم تا شُمو دُو دفعه فیض نصیب شُنیید: ^{۱۶} ما قصد کدیم که شُمو ره دَ راهِ خُو دیده دَ مقدونیه بورم و از مقدونیه دُوباره دَ پیشِ ازشُمو بییم و شُمو مره کومک کده سون یهودیه ری کُنید. ^{۱۷} آیا وختیکه امی قصد ره کدم، دودله بوئم؟ یا قصدِ ازمه دَ مطابِقِ خاستِ انسان آسته که ام «آرے، آرے» مَوگیه و ام «نَه، نَه»؟ ^{۱۸} b دَ وفاداریِ خدا قسم که توره ازمو قد شُموام «آرے» و

^a ۱:۸ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرست لغاتِ مُشکل رُجوع کُنید. ^b ۱:۱۷ از آیه ۲۳ معلوم موشه که پولس دُوباره دَ پیشِ ایماندارای قُرنتس نرفته و دَ اینجی عَدر خُو ره پیش مَوکنه.

ام «نَه» نَبُوْدَه. ^{۱۹} چُون باچِه خُدا، عیسیٰ مسیح که مو یعنی ما و سلوانس و تیموتائوس د بارِه اَزُو د مینکل شُمُو موعظه کدی، دَز شی «أَرے» و «نَه» نَبُوْد، بلکه دَزُو همیشه «أَرے» آسته. ^{۲۰} چُون هر چیتس وعده های خُدا که د وسیله مسیح آسته، پگ شی «أَرے» آسته؛ امزی خاطر آسته که مو د وسیله اَزُو بلده بزرگی-و-جلالِ خُدا «آمین» مَوگی. ^{۲۱} مگم امو که مو ره قد شُمُو د مسیح اُستوار مونه و مو ره مَسَح کده، اُو خُدا آسته ^{۲۲} که مَهْرِ مُلکیتِ خُو ره د بِلِه ازمو زده و روحِ خُو ره د عِنوانِ بیعانه د دِل های مو دده.

^{۲۳} ما خُدا ره د بِلِه خُو شاهد میگیرم که دلیلِ دُوباره نَمَدون مه د فَرْنُش امی بُود که نَخاسْتُم شُمُو ره سرزنش کنم. ^{۲۴} مقصد مه ای نییه که مو د بِلِه ایمان شُمُو حُکمرانی کنی، بلکه مو همکار شُمُو آستی بلده خوشی شُمُو، چراکه شُمُو د ایمان خُو قایم-و-اُستوار آستید.

۲
^۱ پس د دِلِ خُو تصمیم گرفتُم که دیگه قد غَم-و-عُصَه د پیش شُمُو نیَم، ^۲ چُون اگه ما شُمُو ره غَمگی کنم، کی آسته که بلده مه خوشی بدیه، بَعیر از شُمُو کسای که د وسیله ازمه غَمگی شدید؟ ^۳ ما امو خط ره ام نوشته کدُم^۳ تا د وختِ اَمَدون خُو د وسیله کسای غَمگی نَشُنم که باید مره خوش کنه، چُون ما د بِلِه پگ شُمُو اِعْتِماد دَرُم که خوشی ازمه، خوشی پگ شُمُو آسته. ^۴ د حقیقت، ما امو ره قد پریشانی کلو و غَم دِل و قد آویدده کلو بلده شُمُو نوشته کدُم، نه بلده ازی که شُمُو ره غَمگی کنم، بلکه تا شُمُو مُحَبَّتِ بے اندازه ره بدیند که ما بلده شُمُو دَرُم.

^{۳:۲} امکان دَره که پوئس دَمزی باره بعد از خطِ اوّلِ قُرنتیا یگ خطِ دیگه ام بلده ایماندارای قُرنتس نوشته کده بشه، ولے د دِسترس نییه.

بخشیدون خطاکار

۵ اگه کدم کس از مینکل شمو باعثِ غم-و-غصّه مه شُده، اُو نه تنها مره، بلکه تا اندازه پگ شمو ره غمگی کده، اگه مُبالغه نکنم. ۶ امو جزا که د امزو آدم د وسیله اکثریت شمو دده شد، بلده شی بس آسته. ۷ پس آلی د عوض جزا ددو شمو باید اُو ره بُخشید و دلداری کُنید، نَشنه که غم-و-غصّه بے اندازه کلو اُو ره عرق کُنه. ۸ امزی خاطر د پیش شمو زاری مونت که مُحبت خُو ره قد ازو دوباره برقرار کُنید. ۹ بلده امزی ام اُو ره نوشته کدم که شمو ره آزمایش کنت تا بدنتم که شمو د هر چیز فرمانبردار آستید یا نه. ۱۰ هر کسی ره که شمو بُخشید، ما ام اُو ره موبخشم؛ و چیزی/ینگو قضیه ره که ما بخشیدیم، اگه کدم چیز/قضیه ره بخشیدیم، اُو ره از خاطر از شمو د حُضورِ مسیح بخشیدیم، ۱۱ تا شیطو از مو کده پیش‌دستی نکنه، چون مو از نقشه های ازو بے خبر نیستی.

خصوصیاتِ خدمتگرای عهدِ نو

۱۲ وختی د شارِ تروآس بلده اعلانِ خوشخبری مسیح آمدُم، یگ درگه د وسیله مولا بلده خدمت مه واز شد، ۱۳ مگم د دل^a خُو آرامش نداشتُم، چراکه برار^b خُو تیتس ره د اونجی پیدا نکدم. پس قد ازوا خُدا حافظی کده د مقدونیه آمدُم. ۱۴ لیکن خُدا ره شکر که مو ره د وسیله مسیح همیشه د جم پیروزمندا هدایت مونه و عطرِ شناس خُو ره د وسیله ازمو د هر جای پاش میدیه. ۱۵ چون مو بلده خُدا عطرِ خوشبوی مسیح آستی ام د مینکل نجات یافته ها و ام د مینکل کسای که نابود موشه؛ ۱۶ بلده بعضی ها بوی مرگ که سون مرگ موره و بلده بعضی ها بوی زندگی که سون

^a ۱۳:۲ د جای «دل» د زبون یونانی «روح» نوشته یه. ^b ۱۳:۲ یعنی «برار ایماندار».

زندگی موره. پس کبی لایقِ امزی خدمت^{۱۶} آسته؟^{۱۷} مو رقمِ کلو کسای دیگه نیستی که کلامِ خُدا ره تجارتِ مَوکُنه، بلکه مو قد صداقت و رقمِ کسای که از طرفِ خُدا ریی شده دَ حُضُورِ خُدا دَ وِسیلهِ مسیحِ توره مَوگی.

۳ آیا مو بسم دَ تعریف-و-توصیفِ خودون خُو شروع مونی؟ آیا رقمِ بعضی کسای دیگه دَ توصیفِ نامه بلده شمو یا از طرفِ ازشمو ضرورتِ دری؟^۲ خودون شمو خطِ مو آستید که دَ دلِ های مو نوشته شده که دَ وسیلهِ پگِ مردُم ام خاندۀ موشه و ام فامیده.^۳ شمو نشو ددید که شمو خطِ مسیح و نتیجه خدمتِ مو آستید، که قد سیایی نوشته نشده، بلکه قد روحِ خُدايِ زنده نوشته شده، نه دَ بله لوحِ های سنگی، بلکه دَ بله لوحِ های دلِ انسان.

۴ امی رقمِ اطمینان ره مو دَ وسیلهِ مسیح دَ خُدا دری.^۵ ایطور نیسته که خودون مو لایقِ بشی و کُدم چیز ره ادعا کنی که بگی کارِ ازمو آسته، بلکه لیاقتِ ازمو از طرفِ خُدا آسته.^۶ او مو ره لیاقتِ دد تا خدمتگاریِ عهدِ نو بشی، نه عهدی که دَ بله حرفِ اُستوار آسته، بلکه دَ بله روح، چُون حرفِ مَوکُشه و لے روحِ زندگی موبخشه.^b

شکوه-و-جلالِ عهدِ نو

۷ اگه خدمتی که نتیجه شی مرگ بود و قد حرف دَ روی سنگا کنده شده دَ بزرگی-و-جلالِ رسید، دَ اندازه که بنی اسرائیل نمیتنست یکسره سون چهره موسی بخاطرِ شکوه-و-جلالِ چهره شی توخ کنه، باوجودِ که او شکوه-و-جلالِ از بین رفتنی بود،^۸ پس چیقَس کلوتر خدمتِ روح دَ بزرگی-و-جلالِ مییه؟^۹ چُون اگه خدمتی که نتیجه شی محکوم شدنِ انسان بود بزرگی-و-جلالِ دشت، پس خدمتی که باعثِ عادل شدنِ انسان موشه، چیقَس کلوتر بزرگی-و-جلالِ ذره!^{۱۰} دَ حقیقت چیزی که سابق

^a ۱۶:۲ دَ جای «خدمت» دَ زبون یونانی «چیزا» نوشته یه. ^b ۶:۳ «حرف» دَ امزی آیه «احکام

شریعت» معنی میدیه.

بزرگی-و-جلال دشت، بخاطر بزرگی-و-جلال بزرگتر عهد نو، بزرگی-و-جلال خو ره از دست دد. ^{۱۱} چون اگه چیزی که از بین رفتنی بود بزرگی-و-جلال دشت، پس چیزی که دایمی آسته چیتس کلوتر بزرگی-و-جلال دره!

^{۱۲} پس، ازی که مو امی رقم امید دری، قد دلیری کلو توره موگی، ^{۱۳} نه رقم موسی یگ روی بند ره د بله روی خو ایش تا بنی اسرائیل ختم شدن شکوه-و-جلالی ره که از بین رفتنی بود، ننگره. ^{۱۴} لیکن ذهن های ازوا کور شد، چون تا امروز وختیکه اونا خاندون عهد کهنه ره میشتوه امو روی بند باقی آسته و باله نشده، چراکه او تنها د وسیله مسیح از بین موره. ^{۱۵} د حقیقت، تا امروز هر وختیکه اونا تورات موسی ره میخانه، روی بند د بله ذهن های ازوا قرار میگیره. ^{۱۶} مگم وختیکه یگ نفر سون خداوند مییه، امو روی بند از بله ذهن شی پس موشه. ^{۱۷} خداوند روح آسته و د جای که روح خداوند وجود دره، د اونجی آزادی آسته. ^{۱۸} و پگ مو قد چهره های بی روی بند بزرگی-و-جلال خداوند ره مینگری رقمی که از یگ آینه نمایان شنه و از یگ جلال د جلال بزرگتر تبدیل شده مثل ازو موشی؛ و ای کار از خداوند سرچشمه میگیره که روح آسته.

گنج د کوزه های گلی

^۱ پس بخاطر که مو د امزی خدمت د وسیله رحمت خدا شامل آستی، مو دلسرد موشی. ^۲ مو کارای تاشکی شرم آور ره رد موکنی، د حیله-و-مکر رفتار نمونی و کلام خدا ره دستکاری نمونی، بلکه قد برملا کدون حقیقت مو خودون خو ره د وجدان هر کس د حضور خدا تعریف-و-توصیف مونی. ^۳ لیکن حتی اگه خوشخبری مو پوشیده یه، او بلده کسای پوشیده آسته که نابود موشه. ^۴ د باره ازوا گفته میتنی که

شیطو حکمران^۳ امزی دُنیا دهن های امزو بے ایمانا ره کور کده تا اونا نُور خوشخبری ره ننگره، نُور خوشخبری ره که جلالِ مسیح آسته و مسیح چهره خدا. ^۵ چُون مو د باره خودون خو موعظه نمونی، بلکه عیسیٰ مسیح ره د عنوان مولا اعلان مونی و خودون ره بخاطر عیسیٰ، غلام ازشمو مَوگی. ^۶ چُون خُدای که کُفت: ”نور از مینکل تریکی روشنی بیده،“ دل های مو ره روشو کد تا شناخت بزرگی-و-جلالِ خدا د چهره عیسیٰ مسیح از طریقِ ازمو روشوتر شنه.

^۷ لیکن امی گنج ره مو د کوزه های گلی دری تا نشو بدی که تمام امزی قدرت بزرگ از طرفِ خدا آسته نه از مو. ^۸ مو از هر نگاه د رنج-و-مصیبت آستی، و له میده نشد؛ سردرگم آستی، و له نومید نیستی. ^۹ مو آزار-و-آذیت مینگری، و له تنها ایله نشد؛ تاه پورته شد، و له نابود نشد. ^{۱۰} مو همیشه داغ مرگِ عیسیٰ ره د جسم خو موبری تا زندگی عیسیٰ ام د جسمِ مو ظاهر شنه. ^{۱۱} چُون مو که زنده آستی، دایم بخاطر عیسیٰ د مرگ تسلیم موشی تا زندگی عیسیٰ د جسمِ از بین رفتنی مو ظاهر شنه. ^{۱۲} پس مرگ د وجودِ ازمو کار کده ربی یه، و له زندگی د وجودِ ازشمو. ^{۱۳} نوشته مقدس مَوگه: ”ما ایمان دشتُم، امزی خاطر توره کُفتُم.“ ازی که امو روح ایمان نصیب مو شده، مو ام ایمان دری و امزی خاطر توره مَوگی، ^{۱۴} چُون مو میدنی، امو که مولا عیسیٰ ره از مرگ دوباره زنده کد، مو ره ام قد عیسیٰ دوباره زنده مونه و قد شمو قتی د حضورِ خو میره. ^{۱۵} تمام امزی چیزا بخاطرِ ازشمو آسته تا فیضی که بلده مردمای کلوتر و کلوتر میرسه، باعثِ زیاد شدنِ شکرگزاری بلده بزرگی-و-جلالِ خدا شنه.

^{۱۶} امزی خاطر مو دلزده نموشی. اگرچه جسم^b مو فرسوده شده موره، مگم باطنِ مو روز د روز تازه شده موره. ^{۱۷} چُون ای رنج-و-مصیبتِ سُبک و زودگذر بلده ازمو شکوه-و-جلالِ ابدی و گِرنگ-و-باآرزش ره حاصل مونه. ^{۱۸} پس نظر مو د چیزای نیسته

^a ۴:۴ د جای «شیطو، حکمرانِ امزی دُنیا» د زیون یونانی «خُدای امزی دُنیا» نوشته یه. ^b ۱۶:۴ د

جای «جسم» د زیون یونانی «انسانِ ظاهری» نوشته یه.

که دیده موشه، بلکه د چیزای آسته که دیده نموشه، چون چیزای که دیده موشه زودگذر آسته، و له چیزای که دیده نموشه أبدی آسته.

خانه آسمانی

۵ چون مو میدنی، هر وختیکه امی خیمه زمینی^۱ که مو دزشی زندگی مونی چپه شنه، مو یگ ساختمان از طرف خدا دری، خانه که قد دستای انسان آباد نشده، بلکه أبدی آسته د عالم باله. ۲ ازی که د امزی خیمه مو د آه-و-ناله آستی، آرزوی کلو دری که د وسیله خانه آسمانی خو پوشنده شنی. ۳ یقیناً وختیکه پوشنده شنی، مو لُچ معلوم نموشی. ۴ چون تا وختیکه مو د امزی خیمه آستی، مو د زیر بار گِرنگ آه-و-ناله مونی، چون مو نمیخواهی که کالا ره بر کنی، بلکه میخواهی که کالای دیگه بیوشی تا چیزی که از بین رفتنی آسته د وسیله زندگی أبدی قورت شنه. ۵ امو که مو ره بلده امزی مقصد آماده کده، خدا آسته که روح القدس ره د عنوان بیعانه دز مو دده.

۶ پس مو همیشه خاطرجم آستی؛ اگرچه میدنی تا وختیکه د خانه جسم آستی، مو از مولا دور آستی. ۷ چون مو د مطابق ایمان زندگی مونی، نه د مطابق دیدو. ۸ آره، مو خاطرجم آستی، و له کلوتر خوش موشی که ای خانه جسم ره ایله کنی و د خانه آسمانی قد مولا بشی. ۹ پس چی د خانه جسم بشی و چی دور از خانه جسم، مقصد مو امی آسته که مولا ره خوش کنی. ۱۰ چون پگ مو باید د پیش تخت قضاوت مسیح حاضر شنی تا هر کس مطابق چیزی که د جسم خو انجام دده، چی خوب و چی بد، اجر یا جزا بنگره.

۱: ۵ «خیمه زمینی» یعنی «جسم».

خِدْمَتِ بَلَدِهِ آشتی دَدو

۱۱ پس چُونِ مو مِیْدَنی که ترسِ خُدا چی آسته، مو کوششِ مونی که دیگه مُردُم ره وادار کُنی. مو بَلَدِهِ خُدا کَامِلًا معلومدار آستی و اُمیدِ دَرُم که بَلَدِهِ وِجْدانِ از شُمو ام خُوب معلومدار بَشی. ۱۲ مو بسمِ خود ره دَ پیشِ از شُمو تعریف-و-تَوْصِیْفِ نُمونی، بَلْکِه بَلَدِهِ شُمو یِگ فرصتِ مِیدی که دَ بَلِه از مو اِفتخارِ کُنید تا بَتَنیدِ جَوَابِ کَسای ره بَدید که دَ بَلِه چِیزای ظاهری اِفتخارِ مونه، نَه دَ بَلِه چِیزای که دَ دِل آسته. ۱۳ اگه مو عِقل خُو ره از دِست دَدِے، اِی بَلَدِهِ خُدا آسته؛ و اگه هُوشیار آستی، اِی بَلَدِه از شُمویَه، ۱۴ چُونِ مَحَبَّتِ مَسِیحِ دَ بَلِه مو حاکِمِ آسته و مو دَ اِی نَتیجِه رَسیدِے که یِگ نفر بَلَدِه پِگ مُرد؛ امزی خاطرِ پِگ مُردِه. ۱۵ و اُو بَلَدِه پِگ مُرد تا کَسای که زِندگی مونه دیگه بَلَدِه خودون خُو زِندگی نَکَنه، بَلْکِه بَلَدِه کسی که بخاطرِ ازوا مُرد و دُوباره زنده شُد. ۱۶ پس بعد ازی مو هیچ کس ره دَ مَطَابِقِ اِصُولِ اِنسانی^۱ قِضاوَتِ نُمونی، اگِرچِه یِگ زمان مو مَسِیح ره دَ مَطَابِقِ جِسمِ مِیشتَختی، لیکِن اَلی دیگه اُو ره دَ مَطَابِقِ جِسمِ نَمِیشتَختی. ۱۷ پس اگه کُدم کس دَ مَسِیحِ تَعَلُقِ دَشْتِه بَشه، اُو یِگ مَخْلُوقِ نُو آسته. چِیزای کُهَنه از بَینِ رِفت؛ اینه، پِگ چِیزا نُو شُدِه. ۱۸ تمامِ امزی چِیزا از طَرَفِ خُدا آسته که مو ره دَ وِسیلِه مَسِیحِ قَدِ خُو آشتی دَد و خِدْمَتِ آشتی دَدو ره دَز مو سِپَرِد، ۱۹ یعنی خُدا دَ مَسِیحِ بُوَد که مُردُم دُنیا ره قَدِ خُو آشتی مِیْدَد. اُو خَطَا های ازوا ره دَ حِسابِ ازوا نُوَرِد و پِیغامِ آشتی دَدو ره دَز مو سِپَرِد. ۲۰ پس مو از طَرَفِ مَسِیحِ توره مَوگی، بَطُوری که خُدا از طَرِیقِ ازمو درخاست مونه. پس مو از طَرَفِ مَسِیحِ از شُمو خاِش مونی که قَدِ خُدا آشتی کُنید. ۲۱ چُونِ خُدا کسی ره که هیچ گُناه ره نَمِیشتَخْت، بخاطرِ ازمو قُربانی گُناه^۲ جور کد تاکه مو دَ وِسیلِه اَزُو، مُردُمایِ عَادِلِ جور شنی.

۱۶:۵ دَ جای «اِصُولِ اِنسانی» دَ زِیونِ یونانی «جِسم» نُوشتِه یَه.

‡ ۲۱:۵ لاویا ۳:۴

۱ پس دَ عِنوانِ همکارا، مو از شُمو خاهشِ مونی، فِیضِ خُدا ره که یافتید بے فایده حساب نَکَیید. ۲ چُون اُو مُوگیه:

”دَ وختِ مُناسِبِ دُعایِ تُو ره شِنِیدُم
و دَ روزِ نِجاتِ بِلدِه تُو کومَکِ کُدم.“

اینه، امی آلی وختِ مُناسِبِ آسته و اینه، امی آلی روزِ نِجات. ۳ مو دَ هیچ کار باعِثِ لَحشیدونِ کس نُمُوشی تا دَ خِدمتِ مو عِیب-و-نُقُص پَیدا نَشَنه، ۴ بَلکِه دَ عِنوانِ خِدمتگرایِ خُدا مو دَ هر چِیزِ خودِ ره ثابِتِ مونی: دَ بُردباریِ کَلو، دَ مُصِیبتِ ها، دَ سختیِ ها، دَ پَریشانیِ ها، ۵ دَ قَمچیِ خوردونا، دَ بَنَدیِ شُدونا، دَ غَیبتِ شورشِ ها، دَ زَحمتِ ها، دَ بے خاویِ ها، دَ گُشنَگیِ ها، ۶ دَ پاکیِ، دَ عِلْمِ، دَ صَبَر-و-حَوصِلَه، دَ مَهرَبانیِ، دَ رُوحِ اَلقُدُس، دَ مَحَبَّتِ خالِص، ۷ دَ کُفُتونِ حَقیقتِ و دَ نِشو دَدونِ قُدُرتِ خُدا، دَ وَسِیلَه سَلاحِ عَدالتِ دَ دِستِ چَپِ و راست، ۸ a دَ غَیبتِ اِحترامِ و بے اِحترامیِ، دَ غَیبتِ بَدنامیِ و نِیکنامیِ. رَقَمِ فَرِیکارا قَد اَز مو رِفطارِ مُوشه، و لے مَوراستگَویِ آستی؛ ۹ رَقَمیِ که نَاشِنخَته بَشیِ، و لے شِنخَته شُدِه آستی؛ رَقَمیِ که دَ مُردو بَشیِ، و لے اینه، مو زِنده آستی؛ رَقَمیِ که جَزا دِیده بَشیِ، و لے کُشته نَشُدَے؛ ۱۰ رَقَمیِ که عَمگیِ بَشیِ، و لے همیشه خوشیِ مونی؛ رَقَمیِ که غَرِیبِ بَشیِ، و لے عَدَر کِسا ره دَولتَمَندِ مونی؛ رَقَمیِ که هیچ چِیزِ نَدِشته بَشیِ، و لے صَاحبِ تَمامِ چِیزِ آستی.

۱۱ ایِ مَرُدَمایِ قُرُنُتُس، مو بے پَرده قَد شُمو توره کُفتی^b و دِلِ هایِ مو بِلدِه شُمو پِراخِ آسته. ۱۲ بِلدِه شُمو هیچِ تَنگیِ دَ دِلِ اَز مو نِیستَه، لِیکنِ تَنگیِ دَ دِلِ اَز شُمو آسته. ۱۳ ما قَد شُمو رَقَمِ بَچکِیچایِ خُو توره مُوگُم: رَقَمِ اَز مو شُمو امِ دِلِ هایِ خُو ره پِراخِ کُیید.

a ۷:۶ دَ زَمانِ سَابقِ دَ جَنگِ دِستِ چَپِ بِلدِه دِفاعِ و دِستِ راستِ بِلدِه حَمَلَه اِستِفادَه مُوشُد. b ۱۱:۶ دَ

جایِ «بے پَرده قَد شُمو توره کُفتی» دَ زَبونِ یونانیِ «مو دانِ خُو ره طَرفِ شُمو واز کَدَے» نَوشته یَه.

بُت پَرستا و ایماندارا دَ یِگ جای سَم نَمییه

۱۴ قد بے ایمانا دَ زیرِ یِگ یوغِ یِگجای نَشْنید، چُون بَینِ عدالت و شرارتِ چی شِراکت و جُود دَره؟ یا بَینِ نُور و تَرِیکی چی رفاقت؟ ۱۵ بَینِ مسیح و بلیعال^۱ چی تَوافُق و جُود دَره؟ یا یِگ ایماندار قد بے ایمان چی مُناسَبَت دَره؟ ۱۶ یا بَینِ خانِه خُدا و بُت ها چی اِتفاق و جُود دَره؟ چُون مو خانِه خُدا ی زنده آستی. اُمُو رقم که خُدا مُوگیه:

”ما دَ بَینِ ازوا زندگی مُونُم و دَ مینکلِ ازوا حَرکت مُونُم؛

ما خُدا ی ازوا مُوشُم

و اونا قَوم مه مُوشه.

۱۷ امزی خاطر خُداوند مُوگیه:

”از مینکلِ ازوا بُر شُنیید

و ازوا جدا بَشید

و دَ هیچ چیزِ ناپاک دِست نَزید؛

اوخته ما شُمو ره قَبول مُونُم

۱۸ و ما آتِه شُمو مُوشُم

و شُمو باچه ها و دُخترن مه مُوشید.

ای ره خُداوندِ قَادِرِ مُطَلَقِ مُوگیه.

۱ پس آی عَزِیزا، ازی که امی وعده ها ره دَری، بیید که خودون ره از هر ناپاکی جسم و روح پاک کُنی و قُدوسیتِ خُو ره قد خُدا ترسی کامل کُنی.

^۱ ۶:۱۵ «بلیعال» یکی از نام های شیطان است.

خوشی پولس

۲ مو ره د دل های خو جای بدید. مو د حق هیچ کس بدی نکده، هیچ کس ره فاسد جور نکده و هیچ کس ره ڈوبه نکده. ۳ ما ای ره نموگم تا شمو ره محکوم کنم، چون پیش ازی گفتم که شمو د دل های مو جای درید، د اندازه که مو حاضر آستی قد شمو قتی بمری و قتی زندگی کنی. ۴ ما د بله شمو غدر اعتماد درم و ام د بله شمو کلو افتخار موئم. ما تسلی کامل پیدا کدیم؛ د هر مصیبت که د بله مو مییه، ما بے اندازه خوشحال آستم.

۵ چون وختیکه مو د مقدونیه رسیدی، جسم مو دمراسی نتنست، بلکه مو از هر سو د مصیبت گرفتار شدی؛ د برون جسم خو گرفتار جنگ-و-جنگال بودی و د درون خو ترس دشتی. ۶ مگم خدای که مردمای دلمیده ره تسلی میدیه، مو ره د وسیله آمدون تیش تسلی دد. ۷ نه تنها د وسیله آمدون ازو، بلکه امچنان د وسیله تسلی که او از شمو یافته بود. چون او مو ره د باره شوق شمو، د باره غمگینی شمو و د باره غیرت شمو که د باره از مه درید خبر دد که گلوتر خوشحال شدم.

۸ چون حتی اگه د وسیله خطه خو شمو ره غمگی کدم، از نوشته شی پشیمو نیستم. اگرچه تا اندازه پشیمو شدم، چون دیدم که قد امزو خط شمو ره بلده وخت کم غمگی کدم. ۹ لیکن آلی خوشحال آستم، نه بخاطری که شمو غمگی شدید، بلکه بخاطری که غمگینی شمو باعث توبه کدون شمو شد. شمو مطابق خاست-و-اراده خدا غمگی شدید تا د وسیله ازمو از هیچ طریق دز شمو ضرر نرسه. ۱۰ غمی که مطابق خاست-و-اراده خدا یه، انسان ره سون توبه موبره و باعث نجات شی موشه و هیچ پشیمانی ندره؛ مگم غمی که از دنیا آسته، باعث مرگ موشه. ۱۱ توخ کنید، امی غم که مطابق

۸:۷ امکان دره که پولس دمری باره بعد از خط اول قرنتیا یگ خط دیگه ام بلده ایماندارای قرنتس

نوشته کده بشه، و له د دسترس نییه.

خاست-و-اراده خدا بود، چی کوشش-و-تلاشی ره د زندگی شمو د وجود آورده، چی شور-و-شوقی تا خودون ره بے گناه ثابت کنید، چی حشمی، چی احساس ترسی، چی دلتنگی، چی غیرتی و چی مجازاتی بلده امزو خطاکار! شمو از هر نگاه خودون ره د ای قضیه بے گناه ثابت کدید. ۱۲ پس اگرچه امو خط ره دز شمو نوشته کدم، او بخاطر کسی نبود که بدی کد، نه ام بخاطر کسی که د حق شی بدی شد، بلکه بخاطر ازی بود که غیرت شمو د باره امزو د حضور خدا د خودون شمو معلومدار شنه. ۱۳ د وسیله امزی چیزا مو تسلی پیدا کدی.

علاوه از تسلی خودون مو، مو از خوشی تیتس بے اندازه خوش شدی، چراکه روح-و-روان شی د وسیله پگ شمو آرامی پیدا کدد. ۱۴ چون اگه ما د پیش تیتس د بله شمو افتخار کدم، ما شرمینده نشدم، بلکه امو رقم که مو هر چیز ره دز شمو گفتی حقیقت بود، امو رقم افتخار کدون مو د پیش تیتس ام راست ثابت شد. ۱۵ آلی دل ازو دیگه ام کلوتر سون شمو نزدیک شده، چراکه او اطاعت پگ شمو ره د یاد خو میره که شمو چی رقم قد ترس-و-لرز ازو پذیرایی کدید. ۱۶ ما خوشحال استم که د هر چیز د بله شمو اعتماد کامل درم.

تشویق بلده کومک و سخاوتمندی

۱ ای برارو، مو میخاهی که شمو د باره فیض خدا که بلده جماعت های مقدونیه دده شده، خبر شنید. ۲ اگرچه اونا د آزمایش سخت رنج-و-مصیبت گرفتار بود، خوشی پریمون ازوا و غربی بے اندازه ازوا اونا ره از دولت سخاوتمندی لبریز کد. ۳ ما شاهد استم که اونا مطابق توان خو و حتی کلوتر از توان خو داوطلبانه کومک دد. ۴ اونا قد شور-و-شوق کلو از مو خاهش کد که فرصت شریک شدو د امزی خدمت که بلده مقدسین استه، دزوا ام دده شنه. ۵ و ای کار ازوا کلوتر از توقع امزو بود: اونا خودون ره اول د مولا تسلیم کد و بعد ازو مطابق خاست-و-اراده خدا، دز مو. ۶ امزی

خاطر مو از تیشس خاهش کدی که ای کار سخاوتمندانه ره امو رقم که د مینکل شمو شروع کدد، امو رقم او ره د آخر پرسنه. ^۷ پس امو رقم که شمو د هر چیز پیشی میگیرید، یعنی د ایمان، د توره گفتو، د علم، د شور-و-شوق کلو و د محبتی که بلده ازمو درید، امو رقم د امزی کار سخاوتمندانه ام پیشی بگیرید. ^۸ ما ای ره بحیث یگ حکم نموگم، بلکه خالص بودون محبت شمو ره د برابر کوشش-و-تلاش دیگر و آزمایش مونم. ^۹ چون شمو فیض مولای مو عیسی مسیح ره میدنید که اگر چه او دولتمند بود، ولی بخاطر از شمو خود ره غریب کد تا د وسیله غریبی ازو شمو دولتمند شنید. ^{۱۰} د امزی باره ما نظر خو ره موگیم، چون ای د فایده شمو آسته: یگ سال پیش نه تنها شمو دفعه اول امی کار سخاوتمندانه ره شروع کدید، بلکه خاست-و-اراده انجام ددون شی ره ام دشتید.

^{۱۱} پس آلی امو کار ره انجام دده د آخر پرسنید تا امو رقم که شور-و-شوق د خاست-و-اراده شمو آسته، امو رقم د مطابق وس-و-توان خو تکمیل کدید. ^{۱۲} چون اگه شور-و-شوق بشه، کومک یگ نفر مطابق چیزی که دره قبول موشه، نه مطابق چیزی که ندره. ^{۱۳} مقصد مه ای نیسته که دیگر و آسوده بشه و شمو زیر فشار بشید، بلکه مو میخاهی که یگ برابری د وجود بیبه ^{۱۴} تا دارایی پریمون از شمو ضرورت ازوا ره پوره کنه و تا دارایی پریمون ازوا د آینده ضرورت از شمو ره پوره کنه. د امزی رقم برابری د وجود بیبه. ^{۱۵} امو رقم که د کتاب مقدس نوشته شده: "کسی که کلو جم کد، اضافه ندشت و کسی که کم جم کد، کمبود ندشت." ^{۱۶}

وظیفه تیشس

^{۱۶} خدا ره شکر که د دل تیشس امو شور-و-شوق ره جای دد که ما بلده شمو درم. ^{۱۷} چون او نه تنها خاهش مو ره قبول کد، بلکه کلوتر شوق پیدا کده که د رضای

‡ ۸:۱۵ خروج ۱۸:۱۸.

خود خُو دَ پیشِ از شُمُو بیبیه. ^{۱۸} و مو قد اَزُو قَتی اُمُو برار ره رِبی مُونی که دَ مینکل تمامِ جماعتِ های ایماندارا بخاطرِ اِعلانِ کدونِ خوشخبری از شی تعریف-و-توصیفِ موشه. ^{۱۹} علاوهِ ازی، اُو دَ وسیلهِ جماعتِ های ایماندارا ام اِنِتخابِ شُدِه تا دَ انجامِ امزی کارِ سخاوَتَمَندانهِ قد ازمو همسَفرِ بَشِه که مو ای خِدمتِ ره بِلدِه بَرُزگی-و-جِلالِ مَولا و از رُوی شور-و-شوقِ انجامِ مِیدی. ^{۲۰} مو اِحتیاطِ مُونی که هیچ کس مو ره دَ باره امزی هدیهِ سخاوَتَمَندانهِ که مو دَ خِدمتِ شی اَسْتی، مِلامتِ نَکُنِه، ^{۲۱} چُون مو کوششِ مُونی چیزی ره انجامِ بَدی که نَه تنها دَ نظرِ مَولا، بَلکِه دَ نظرِ مَرْدُمِ ام دُرست اَسْتِه. ^{۲۲} قد ازوا قَتی مو یگ برارِ دِیگِه خُو ره رِبی مُونی که بارها اُو ره آزمایشِ کدِه و دَ کَلو کارا شور-و-شوقِ شی ثابتِ شُدِه و آلی بخاطرِ اِعتِمادِ کَلو که دَ بِلِه از شُمُو دَرِه، شور-و-شوقِ شی دِیگِه ام کَلو شُدِه. ^{۲۳} دَ باره تِیئُس: اُو بِلدِه خِدمتِ شُمُو رِفیق و همکار مه اَسْتِه. دَ باره برارونِ دِیگِه: اونا قاصِدایِ جماعتِ های ایماندارا اَسْتِه بِلدِه بَرُزگی-و-جِلالِ مِسیح. ^{۲۴} پس ثَبوتِ مَحَبَّتِ خُو ره و دَلیلِ اِفْتخاریِ ره که مو دَ بِلِه شُمُو دَری، دَ پیشِ رُوی جماعتِ های ایماندارا بَرَمَلا نِشو بَدید.

جَم کدونِ کومکِ بِلدِه ایماندارایِ اورُشَلیم

۹ لازمِ نیبیه که دَ باره امزی خِدمتِ کومکِ رَسانیِ که بِلدِه مَقَدَسِینِ انجامِ دَدِه موشه دَز شُمُو یگُو چیزِ نِوِشته کَنم، ^۱ چُون ما شور-و-شوقِ شُمُو ره بِلدِه کومکِ کدو مِیدُئِم که مایه اِفْتخارِ مه دَ باره از شُمُو دَ پیشِ ایماندارایِ مَقَدونیه اَسْتِه و دَزوا گُفتیم که ایماندارایِ اَحْیا از یگ سالِ پیشِ آمادِه کومکِ اَسْتِه؛ و غَیْرَتِ از شُمُو اِکثَرِیتِ ازوا ره دَ شور-و-شوقِ اُورده. ^۳ ولِے برارو ره رِبی مُونم تا اِفْتخارِ مو دَ بِلِه شُمُو دَری باره پُوج-و-باطِلِ ثابتِ نَشْنِه، بَلکِه تا اُمُو رَقمِ که گُفتیم، شُمُو آمادِه بَشید. ^۴ دَ غَیْرِ ازی، اگِه کُدَم کس از ایماندارایِ مَقَدونیه قد ازمه بیبیه و بَنگرِه که شُمُو آمادِه نِیستید، اوخته نَه تنها شُمُو، بَلکِه مو ام که قد اِعتِمادِ دَ بِلِه شُمُو اِفْتخارِ مِوکدی، شَرْمِنده

موشی. ^۵ پس فکر کدُم لازم آسته که از برارو خاهش کُنم تا اونا پیشلو دِ دیر شُمو بییه و هدیه سخاوتمندانه ره که شُمو وعده کده بُودید، پیش از پیش آماده کُنه تا اُو یگ هدیه داوطلبانه بَشه، نه یگ هدیه که از رُوی مجبوری دده موشه.

^۶ مقصد اینی آسته: هر کسی که کم کِشت کُنه، کم درو مونه و هر کسی که کلو کِشت کُنه، کلو درو مونه. ^۷ پس هر کس اموقس بیدیه که دِ دل خوقصد کده، نه از رُوی بے میلی یا مجبوری، چُون خُدا کسی ره دوست دره که دِ خوشی بخشیش مونه. ^۸ و خُدا میتنه که هر برکت ره بلده شُمو پریمو کُنه تا هر وخت از هر چیز دِ اندازه ضرورت دشته بشید و دِ هر کار نیک کلو حصّه بگیریِد. ^۹ امو رقم که دِ کتابِ مُقدّس نوشته شده:

”اُو بخش کده دِ غریبا میدیه؛

نیکی ازو تا ابد باقی مومنه.“

^{۱۰} امو که تُخم ره بلده کِشت کُننده و نان ره بلده خورنده آماده مونه، بلده از شُمو ام تُخم ره آماده کده کلو مونه و حاصلِ کارای عادلانه شُمو ره پریمو موکُنه. ^{۱۱} شُمو از هر نگاه دولت‌مند موشید تا بتنید دِ هر زمان سخاوتمند بشید که سخاوتمندی شُمو دِ وسیله ازمو باعث شکرگزاری از خُدا موشه، ^{۱۲} چُون انجام امزی خدمت نه تنها ضرورت های مُقدّسین ره پوره مونه، بلکه شکرگزاری از خُدا ره ام عذر کلو مونه. ^{۱۳} از طریق تصدیق امزی خدمت اونا خُدا ره بزرگی-و-جلال میدیه، بخاطر اطاعت شُمو و اقرار شُمو دِ خوشخبری مسیح و بخاطر بخشش سخاوتمندانه شُمو که دزوا و دِ دیگر و میدید. ^{۱۴} اونا دِ آرزوی دیدون شُمو آسته و بخاطر فیض بے اندازه خُدا که نصیب شُمو شده، بلده شُمو دُعا موکُنه. ^{۱۵} خُدا ره بلده تحفه توصیف‌ناپذیر شی شکر-و-سپاس باد!

پولس از خدمتای خُو دفاع مونه

۱ ما پولس د وسیله فروتنی و مُلایمتِ مسیح از شُمو خاهش مُونم، ما کسی که دَگُفته بعضی های شُمو دَپیش رُوی شُمو عاجز آستُم، ولے دور از شُمو باجرات. ۲ ما دَپیش شُمو زاری مُونم که وختی ما حاضر موشُم مجبور نشُنم که دلیری نشو بدیم و جرات کده قد کسای مُخالفت کنُم که فکر مونه مو مطابقِ راه-و-رسمِ جسم رفتار مونی. ۳ اگرچه مو دَ جسم زندگی مونی، لیکن مطابقِ راه-و-رسمِ جسم جنگ نمونی؛ ۴ چون سلاح های جنگی مو جسمانی نییه، بلکه قدرتِ الهی دزوا وجود دَره تا قلعه ها ره چپه کنه. ۵ مو خیالات و شاخای کبر^ه ره که دَ ضدِ شناختِ خُدا باله شُنه از بین موبری و هر فکر ره اسیر مونی تا از مسیح اطاعت کنه. ۶ مو آماده آستی که هر ناطاعتی ره جزا بدی، ولے منتظر آستی که اطاعتِ از شُمو کامل شُنه.

۷ شُمو دَ ظاهر چیزا توخ مونیید. اگه کسی دَ بله خُو اطمینان دَره که دَ مسیح تعلق دَره، ای ره دَ یاد خُو داشته بشه که امو رقم که او دَ مسیح تعلق دَره، امو رقم مو ام دَ مسیح تعلق دَری. ۸ حتی اگه کم وری از حد کلوتر دَ باره اختیاراتی که دز مو دده شُده افتخار کنُم، دَ باره اختیاراتی که مولا بلده آبادی شُمو دز مو دده نه بلده تباهی شُمو، شرمینده نموشُم. ۹ ما نمیخایم که ایطور معلوم شُنه که ما دَ وسیله خط های خُو شُمو ره میترسنم. ۱۰ چون اونا مَوگیه: ”خط های ازو کَرنگ و قوی آسته، ولے حضورِ جسمی شی ضعیف و تورای شی ایلهیی.“ ۱۱ امی رقم مردما باید بدنه، چیزی که مو پُشت سر دَ وسیله خط مَوگی، وختیکه حاضر شُنی انجام ام میدی.

۱۲ مو جرات نمونی که خود ره از جمله کسای حساب کنی یا قد کسای برابر کنی که اونا خودون ره تعریف-و-توصیف مونه، لیکن وختیکه اونا خودون ره قد خودون خُو اندازه مونه و قد خودون خُو برابر مونه، نشو میدیه که از فامیدگی برخوردار نیسته.

^ه ۱۰:۵ دَ جای «شاخای کبر» دَ زیون یونانی «بلندی» نوشته یه.

۱۳ لیکن مو از اندازه کلو افتخار نمونی، بلکه ذ اندازه ساجه که خدا بلده مو تعیین کده افتخار مونی که ای ساجه شمو ره ام دَرَبَرِ میگیره. ۱۴ مو از حد خُو باله تر پای نه ایشته، مثل که بگی هرگز ذ پیش شمو نَمده بشی، چون مو اولین کسای بودی که قد خوشخبری مسیح ذ پیش از شمو ام رسیدی. ۱۵ مو از اندازه کلو افتخار نمونی که کار-و-زحمتِ دیگر و ره از خود حساب کنی، بلکه امید ذری که وختی ایمان شمو رُشد کنه، ساجه خدمت مو ذ مینکل شمو وسیع تر شنه، ۱۶ تا مو بتنی خوشخبری ره ذ سرزمینای دُورتر از شمو اعلان کنی و ذ باره کاری که ذ ساجه خدمتِ دیگه کس گاه انجام شده، افتخار نکنی. ۱۷ چون نوشته یه: ”هر کسی که افتخار مونه، ذ بله خُداوند افتخار کنه.“ ۱۸ چون کسی که خود ره تعریف-و-توصیف مکنه تایید نموشه، بلکه کسی ره که مولا تعریف-و-توصیف مونه او تایید موشه.

پولس و رسولای دروغی

۱ امیدوار استم که مَره قد کم وَری لَوڈگی مه تَحْمَلِ کُنید، ذ حقیقت آلی ام مَره تَحْمَلِ مَوکُنید. ۲ ما ذ باره شمو غَیرتِ دَرُم، غَیرتِ اِلهی، چون شمو ره ذ یگ شوی نامزاد کدم، یعنی ذ مسیح، تا شمو ره بحیثِ یگ دُخترِ خانِه پاکدامو دَرُو تقدیم کتم. ۳ لیکن ترس مُوخورم که امو رقم که مار ذ وسیله حیلِه-و-مَکر خُو حوا ره بازی دد، امو رقم فِکرای شمو ام از صداقت-و-اِخلاصی که ذ مسیح دَرید، گمراه شنه. ۴ چون اگه کدم کس بییه و ذ باره یگ عیسیای دیگه اعلان کنه بَغیر از عیسیای که مو دَر شمو اعلان کدی، یا شمو یگ روحِ دیگه ره قَبول کُنید بَغیر از روحی که یافتید یا یگ خوشخبری دیگه ره قَبول کُنید بَغیر از خوشخبری که گاه قَبول کَیدید، شمو او ره ذ آسانی تَحْمَلِ مَونید.

۵ ما فِکر نَمونم که ما امرو رسولای فُوقِ العاده کده کَمترِ بَشُم. ۶ شاید ما یگ توره گوی خُوب نَبَشُم، ولی ذ عِلم کم نییم، بلکه از هر نگاه و ذ هر چیز مو ای ره بلده شمو

ثابتِ کدے .^۷ آیا ما گناه کدُم که خود ره خار-و-حقیرِ کدُم تا شُمُو سرِ بَندِ شُنید وختیکه خوشخبری خُدا ره مُفت بلده شُمُو اعلانِ کدُم؟^۸ ما دیگه جماعت های ایماندارا ره قدِ گِرفتونِ کومکِ غارتِ کدُم تا شُمُو ره خدمتِ کُنم.^۹ و غیتیکه قد از شُمُو بُوَدُم و دَ یگو چیزِ ضرورتِ دَشْتُم، بارِ دوشِ هیچِ کسِ نَشُدُم، چُونِ پَرارونی که از مَقْدونیه آمد، ضرورتِ های مَره پُوره کد. پس ما نه ایشْتُم و دَ آینه ام نَمیلُم که از هیچِ نگاهِ بارِ دوشِ شُمُو شُنم؛^{۱۰} دَ حقیقتِ مسیحِ که دَ وجودِ از مه آسته قَسَمِ مُوخوَرُم که دَمزی باره افتخارِ مَره دَ منطقه های اَخیا هیچِ کس از مه گِرفته نَمیتنه.^{۱۱} چرا؟ آیا بخاطری که شُمُو ره دوستِ ندرُم؟ خُدا میدنه که شُمُو ره دوستِ دَرُم.

^{۱۲} ولے کاری ره که فعلاً مُونم، ادامه دده مورُم تا فرصت ره از نفرای فرصت-طلبِ بَگیرُم، از کسای که دَ تلاشِ آسته تا خودون ره دَ وسیله چیزی که دَ بله شی افتخارِ مونه قد از مو برابر کُنه.^{۱۳} چُونِ امی رقمِ آدما رَسولایِ دروغی و خدمتگاریِ فِربیکارِ آسته که ظاهرِ خو ره رقمِ رَسولایِ مسیحِ جورِ مونه.^{۱۴} ای یگ چیزِ عجیبِ نیسته، چُونِ خودِ شیطو ام خود ره رقمِ ملایکه نُورِ جورِ مونه.^{۱۵} پس ای یگ گپِ کنه نیبه که خدمتگاریِ شیطو ام ظاهرِ خو ره رقمِ خدمتگاریِ عدالتِ جورِ کُنه. عاقبتِ ازوا مُطابقِ اعمالِ ازوا سنجیده موشه.

پولس دَ بله رنجِ های خُو افتخارِ مونه

^{۱۶} بسمِ مَوگیم، هیچِ کس مَره لَوْدَه فِکرِ نَکنه؛ ولے اگه مُونید، پس مَره بَحیثِ یگ لَوْدَه قَبولِ کُنید تا ما ام کَمکِ وَری دَ بله خُو افتخارِ کُنم.^{۱۷} چیزی ره که امی رقمِ قدِ اطمینانِ پُرافتخارِ مَوگیم از طرفِ مَولا نَمَوگیم، بلکه مثلِ یگ لَوْدَه مَوگیم.^{۱۸} ازی که غَدِرِ کسا مُطابقِ راه-و-رَسَمِ جِسَمِ افتخارِ مونه، ما ام افتخارِ مُونم.^{۱۹} چُونِ شُمُو آدمایِ لَوْدَه ره دَ خوشی تَحْمُلِ مُونید، چراکه خودونِ شُمُو دانا آستید.^{۲۰} دَ حقیقتِ شُمُو کسایِ ره تَحْمُلِ مُونید که شُمُو ره غَلامِ جورِ کُنه، یا شُمُو ره غارتِ کُنه، یا از شُمُو فایده-کشی

کنه، یا خود ره از شُمو کده باله بَدَنه و یا قد چپات دَ رُوی شُمو بزَنه. ^{۲۱} قد شرمندگی
اقرار مُونم که مو دَمزی کارا کَلو ضعیف بُوَد.

لیکن اگه کَدَم کس جُرأت مونه که دَ باره یِگو چِیز اِفتخار کُنه - ما مِثل یِگ لُوَدَه
توره مُوگِیم - ما ام جُرأت مُونم که اِفتخار کُئم. ^{۲۲} آیا اونا عِبرانی آسته؟ ما ام آسْتُم.
آیا اونا اِسْرائیلی آسته؟ ما ام آسْتُم. آیا اونا اولادَه اِبراهیم آسته؟ ما ام آسْتُم. ^{۲۳} آیا اونا
خِدمتگارای مسیح آسته؟ - ما رَقَم یِگ دیونه توره مُوگِیم - ما کَلوتر آسْتُم: ما سخت تر
زَحمت کشیدیم، کَلوتر بَندی شُدیم، بے حساب لَت خوردیم و بار ها دَ خَطِر مَرگ قرار
گِرَفْتیم. ^{۲۴} پَنج دَفعه از دِست یَهُودیا قَمچی خوردُم، هر دَفعه یِگ کم چِل قَمچی.
^{۲۵} سه دَفعه قد چوب لَت خوردُم، یِگ دَفعه سنگسار شُدُم، سه دَفعه ام کِشتی مه میدَه
شُد؛ یِگ شاو و روز ره دَ دریا تیر کُدُم. ^{۲۶} دایم دَ سَفَر بُوَدیم، خطر از هر سو بُوَد: خطر
از دریاچه ها، خطر از دُزا، خطر از قَومای خود مه، خطر از مردَمای غَیر یَهُود؛ خطر دَ
شار، خطر دَ بیابو، خطر دَ دریا و خطر از بَرارونِ دروغی. ^{۲۷} دَ زَحمتا و سختیا بُوَدیم،
دَ بے خاوی های کَلو و دَ گُشنگی و تُشنگی؛ بارها بَدونِ خوراک و دَ یِخی و لُچی تیر
کدیم. ^{۲۸} عِلاوَه امزی چِیزای ظاهری، فِشاری که هر روزه دَ بِلَه مه مییه، تشویش دَ
باره تمام جماعت های ایماندارا آسته. ^{۲۹} آیا وختیکه یِگ شُمو ضعیف شُنه، ما ام قد
شی قتی ضعیف نَمُوشم؟ یا وختیکه یِگ شُمو بِلَخشه، ما دَر نَمیگِیرم؟ ^{۳۰} اگه ما باید
اِفتخار کُئم، دَ بِلَه چِیزای اِفتخار مُونم که ضعیفی مَره نشو میدیه. ^{۳۱} خُدا، آتِه مَولای
مو عیسی که تا اَبَد قَابِل سِتایش آسته، مَوفامه که ما دروغ نَمُوگِیم. ^{۳۲} دَ دَمَشق، والی
که تابع حارث پادشاه بُوَد، پَیردارا ره دَ شارِ دَمَشق مَقَرر کُدُد که مَره دِستگِیر کُنه،
^{۳۳} لیکن ما دَ مَنه یِگ سَبَد از کَلکینی که دَ دیوالِ شار بُوَد تاه ایشته شُدُم و از دِست
اَزو دُوتا کُدُم.

رویا و مُکاشِفِه پوُلُس

۱۲

۱ لازم آسته که افتخار کُنم، اگرچه فایده ندره، لیکن ادامه دده د باره رویا ها و مُکاشِفِه های که مولا دده، توره مُوگِیم. ۲ ما یگ آدم ره د جماعتِ مسیح مینخشم که چارده سال پیش تا آسمونِ سِوم^a برده شد. ^b ای که د جسم برده شد یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه. ۳ و ما میدنم که امی آدم یا د جسم یا برو از جسم، ما نمیدنم، خدا میدنه، ^c د بهشت برده شد و تورای ره شنید که گفته نموشه، تورای ره که بلده انسان اجازه نیبه که نقل کنه. ۴ ما د بله امزی رقم آدم افتخار مونم، و له د بله خود خو، جز د بله ضعیفی های خو د دیگه چیز افتخار نمونم. ۵ چون اگه بخایم افتخار کُنم، بلده مه لودگی نیسته، چراکه حقیقت ره مُوگِیم. لیکن ازی کار خودداری مونم، تا هیچ کس مره از چیزی که دز مه مینگره یا از مه میشنوه، باله تر فکر نکنه. ۶ و بلده ازی که بخاطر امزو مُکاشِفِه های فوق العاده مغرور نشنم، جسم مه گرفتار یگ میخک شد، یعنی گرفتارِ قاصدِ شیطو تا مره عذاب کنه و ما غرور پیدا نکنم. ۷ سیه دفعه از مولا د باره شی درخاست کدم که او ره از مه دور کنه، ۸ مگم مولا دز مه گُفت: ”فَیض مه بلده تو بس آسته، چون قُدرت مه د ضعیفی تو کامل موشه.“ امزی خاطر قد خوشی کلو د بله ضعیفی های خو افتخار مونم تا قوتِ مسیح د وجود مه جای بگیریه. ۹ پس ما د ضعیفی ها، رسوایی ها، سختیا، آزار-و-اذیت ها و مُشکلاتا بخاطرِ مسیح خوشحال آستم، چون وختیکه ضعیف آستم، امو غیت قوی آستم.

^a ۱۲:۲ د فکرِ مردمِ یهودِ آسمونِ سِومِ بلندترین بود. ^b ۱۲:۲ پوُلُس د امزی آیه د باره خود خو توره

مُوگیه.

تشویش پوئس دَ باره ایمانداری قُرئیس

۱۱ ما لَوَّه جور شُدیم! شُمو مَره مجبُور کدِید که امی رقم شُنم! دَ حقیقت شُمو باید مَره تعریف-و-توصیف مُوکدِید، چراکه ما از رَسولای فُوقِالعاده کده از هیچ نِگاه کم نیسْتُم، اگرچه هیچ اَسْتُم. ۱۲ یقیناً، شُمو نشانی های یگ رَسول ره دَ مینکل خُو دِیدید وختیکه مُعجزه ها، چیزای عجیب و کارای پُر قُدرت قد صبرِ کامل دَ وسیله ازمه ظاهر شُد. ۱۳ دَ کَدَم چیز شُمو از دیگه جماعت های ایماندارا کده کم حساب شُدید، بَعیر امزی که ما بارِ دوش شُمو نَشُدُم؟ بخاطرِ امزی بے انصافی مَره بُخشید! ۱۴ اینه، دفعه سَوَم ما تیار اَسْتُم که دَ پیش شُمو بییم؛ و بارِ دوش شُمو نَمُوشُم، چراکه ما مال-و-دولت شُمو ره نه، بلکه خودون شُمو ره میخایم. چُون بچکیچا نَباید بلده آته-و-آبه خُو پس انداز کُنه، بلکه آته-و-آبه باید بلده بچکیچای خُو پس انداز کُنه. ۱۵ ما قد خوشی کلو مَصْرَف مُونم و بلده جان های شُمو مَصْرَف موشم. اگه ما شُمو ره کلو دوست دَرُم، آیا شُمو باید مَره کَمتر دوست دَشته بَشید؟ ۱۶ بیلید که بگی، ما بارِ دوش شُمو نَبُودُم، ولے دَ عین حال شُمو مُوگید، ازی که ما چالاک بُوَدُم، شُمو ره بازی دده دَ چنگ اُورَدُم. ۱۷ آیا دَ وسیله امزُو کسای که دَ پیش شُمو رِبی کُدُم، از شُمو فایده کشی کُدُم؟ ۱۸ ما از تیش خاهش کُدُم که دَ پیش از شُمو بییه و امو برار ره ام قد شی رِبی کُدُم. آیا تیش از شُمو فایده کشی کد؟ آیا مو دَ هدایتِ یگ روح رفتار نکدی و یگ راه-و-روش ره پیش نِگرفتی؟

۱۹ آیا تا آلی ره فکر مُوکدِید که مو دَ برابر شُمو از خود دفاع مونی؟ نه، مو دَ وسیله مسیح دَ حُصُورِ خُدا توره مُوگی. آی عزیزا، هر چیزی که مو انجام میدی، بخاطرِ آباد کدون شُمو اَسْتَه. ۲۰ چُون ترس مُوخورم که وختی دَ اُونجی بییم، شُمو ره رقمی بِنِگرم که نَمیخایم و شُمو ام مَره امو رقم بِنِگرید که نَمیخواهید. ما میترسُم که دَ اُونجی جنگ-و-جنجال، حسادت، خشم-و-قار، خودخاهی، تَهْمَت، غیبت، غرور و بے نظمی

بشه. ^{۲۱} ما میترسم که وختی دُوباره بییم، خُدای مه مَره دَ پیش شُمو فروتن کُنه و ما بلده عَدَر کسای که دَ گذشته گُناه کده، ولے از ناپاکی، زناکاری و فسق-و فسادی که مُرتکب شُدّه، توبه نَکده، ماتم بَگیرم.

۱۳

۱ ای دفعه سیوم آسته که دَ پیش شُمو مییم. نوشته شُدّه که: "هر قضیه باید دَ وسیله شاهدی دُو یا سه شاهد ثابت شُنه." ^۲ ما پیش ازی وختیکه دفعه دوم قد شُمو بُدُم، کُفتم و آلی ام که از شُمو دُور آستم پیش از پیش مُوگم که اگه دُوباره بییم دَ برابر کسای که دَ گذشته گُناه کده و دَ برابر تمام کسای دیگه که گُناه مونه گذشت نموکُم، ^۳ چون شُمو ثبوت میخاهید که مسیح دَ وسیله ازمه توره مُوگیه. او دَ رابطه خُو قد شُمو ضعیف نیسته، بلکه دَ وجود شُمو قُدرتمند آسته. ^۴ چون اگرچه او دَ ضعیفی دَ صلیب میخکوب شُد، ولے قد قُدرتِ خُدا زندگی مونه. امی رقم مو ام قد ازو ضعیف آستی، مگم دَ وسیله قُدرتِ خُدا قد ازو زندگی مونی تا دز شُمو خدمت کُنی.

۵ خود ره آزمایش کُنید تا بنگرید که دَ ایمان آستید یا نه. آرے، خود ره امتحان کُنید. آیا شُمو نمیدنید که عیسی مسیح دز شُمو آسته؟ سوای که دَ امتحان ناکام منده بشید! ^۶ امیدوار آستم شُمو پی بُبرید که مو دَ امتحان ناکام نَمندی. ^۷ و مو دَ پیش خُدا دُعا مونی که شُمو هیچ کار بد ره انجام ندید؛ نه بلده ازی که مو آدمای تایید شُدّه معلوم شُنی، بلکه بلده ازی که شُمو کار دُرست ره انجام بدید، حتی اگه مو دَ نظر مردم تایید نَشُدّه معلوم شُنی. ^۸ چون مو نمیتنی که هیچ چیز ره دَ ضد حقیقت انجام بدی، بلکه فقط بلده حقیقت انجام میدی. ^۹ چون وختیکه مو ضعیف آستی و شُمو قوی آستید، مو خوشی مُوکُنی. دُعا مو امی آسته که شُمو دَ پُختگی برسید. ^{۱۰} امزی خاطر ای چیزا ره دَ حالیکه از شُمو دُور آستم نوشته مُونم تا وختیکه پیش شُمو مییم قد شُمو دَ سختی رفتار نَکنم. چون قُدرت-و-اختیاری ره که مولا دز مه دده، بلده آباد کدو آسته، نه بلده خراب کدو.

سلام های آخری

۱۱ دَ آخِر، اَی بَرارو، خَوش بَشید؛ دَ پُختگی بَرسید؛ دِلگرم بَشید، یِگ فِکر بَشید و دَ صُلاح-و-صفا زَندگی کُنید و خُدای مُحَبَّت و سَلامتی قَد شُمو بَشه. ۱۲ یِگدِیگه خُورَه قَد رُوی ماخی مُقَدَّسانه سَلام بُکید. ۱۳ پِگ مُقَدَّسین دَر شُمو سَلام مُوکیه. ۱۴ فِیض مَولا عِیسی مَسیح و مُحَبَّت خُدا و رِفاقتِ رُوح اَلقُدس نَصیبِ پِگ شُمو شُنه. آمین.